

EL FERM

-Havanera-

fun-da-ci-ó
Ernest Morato
Havaneres

Música: Mª Teresa Montlleó Oliveres

Lletra: Pera Montlleó Oliveres

Ca - da nit, ca-da nit a la se - re-na so ta u-na bar-ca a-je - ssat i amb el cos de

7
vi a ma-rat Som-mi - a que ca - la i re- ma Vell ma ri-ner, bon com-pany i va-lent,

12
mai no re-cu-la per res llan-çan un crit es-pe-rant a sa gent, sóc el ferm, soc el ferm!

1

*Cada nit, a la serena,
sota una barca ajessat,
i amb el cos de vi amarat,
somnia que cala i rema!
Vell mariner, bon company i valent,
mai no reula per a res.
Llençant un crit esperan a sa gent:
SÓC EL FERM!*

2

*Fa molts anys, així ho recordo,
amb mal llevant de tardor,
que trenca rem i timo,
engolint homes per bordo,
el nostre FERM va lluitar, així com cal,
set mariners va salvar!
Així cridaba en ple temporal:
SOC EL FERM!*

3

*Pels carrers, descalç passeja,
pantalons arremangats,
llengua eixuta i ulls vidriats.
Qui el coneix no en fa pas befa!
Vell mariner et rebutja la gent,
ja no serveixes per a res!
Fins la canalla s'emburlen, dient:
QUE VE EL FERM!*

4

*Un mal jorn, amb rabia tensa,
un llarg combat mantingue,
i a la mort prou li calgue,
no cedir per indulgència.
Vell mariner, a la fi et vas rendir,
amb tot l'honor dels guerrers!
De boca en boca, no es para de dir:
FOU EL FERM!*